

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/219/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818200477
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6818200477.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. A. 12XX/XX, XXX XX I., o zaplatenie 349,99 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 4Csp/42/2018 - 101, zo dňa 24. mája 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku I. v časti, kde súd uložil žalovanému priznané plnenie zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 20,- eur m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 368,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 368,18 eur od 26. 02. 2018 do zaplatenia v lehote do tridsiatich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania, p o t v r d z u j e .

III. Žiadna zo strán n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 368,68 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 368,18 eur od 26.02.2018 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 20,- eur splatných k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady okresný súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobcom uplatnený nárok vyplýva zo Zmluvy o úvere č. 000000000030620 uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 11.03.2013. Žalobca so žalovaným sa dohodli na poskytnutí úveru 1000 eur, za v zmluve dohodnutých podmienok. Ide o platnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a má všetky obligatórne náležitosti.

3. Bolo preukázané, že z dôvodu neplnenia podmienok zmluvy žalovaným vyzval žalobca žalovaného opakovanou písomnou výzvou zo dňa 13.12.2017 na splatenie dlhu po lehote splatnosti s upozornením na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný, i to že žalobca výzvou zo dňa 15.02.2018 vyzval žalovaného k predčasnému splateniu úveru do 25.02.2018.

4. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplataenia nesplatenj istiny úveru vo výške 349,99 eur, zmluvných úrokov vo výške 18,19 eur vypočítaných ku dňu zosplatenia úveru, úrokov z omeškania vo výške 0,50 eur vypočítaných ku dňu zosplatenia úveru, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenj istiny 349,99 eur počnúc od 16.02.2018 do zaplataenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 18,19 eur počnúc od 16.02.2018 do zaplataenia. Domáhal sa tiež úroku vo výške 19,90 % ročne z nezaplatenj istiny 349,99 eur od 16.02.2018 do zaplataenia. Žiadal nahradíť trovy konania.

5. Z predloženej dokumentácie (zmluvy o úvere, VOP, sadzobníka poplatkov, výzvy na predčasné splatenie úveru, prehľadu splácania žalovaného do predčasného zosplatenia) mal súd za preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná a žalobca má nárok na zaplataenie sumy 368,68 eur ku dňu predčasnej splatnosti úveru, pozostávajúcej z nesplatenj istiny úveru vo výške 349,99 eur a zmluvného úroku vo výške 18,19 eur a z úroku z omeškania vo výške 0,50 eur.

6. Keďže sa žalovaný dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, dôvodný je aj nárok žalobcu na zaplataenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Úrok z omeškania súd žalobcovi priznal vo výške 5 % p. a. z celkovej sumy 368,18 eur, teda ako žalobca v žalobe uplatnil (zo sumy 349,99 eur a zo sumy 18,19 eur), avšak nie počnúc od 16.02.2018 ako žiadal žalobca v žalobe ale až od 26.02.2018 do zaplataenia, t.j. od prvého dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty stanovenej žalobcom vo výzve na predčasné splatenie úveru. Vo zvyšnej časti, čo do úrokov z omeškania od 16.02.2018 do 25.02.2018 žalobu zamietol.

7. Súd ako nedôvodnú zamietol žalobu v časti uplatneného zmluvného úroku z nesplateného úveru po splatnosti úveru, t.j. v časti zmluvného úroku vo výške 19,90 % ročne z nezaplatenj istiny 349,99 eur od 16.02.2018 do zaplataenia. Po dni vyhlásenia celého úveru za splatný sa ďalej istina úveru zmluvne neúročí. Žalobcovi po splatnosti patria iba úroky z omeškania. Žalobca má nárok na zaplataenie úrokov iba do splatnosti dlhu z dôvodov, ktoré súd podrobne uvádza v odôvodnení rozsudku.

8. Prisúdenú sumu súd povolil žalovanému splácať v mesačných splátkach po 20 eur splatných k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd aplikoval ust. § 232 ods. 3, 4 CSP, prihliadol na výšku peňažného plnenia a finančnú situáciu žalovaného, ktorá mu nedovoľuje zaplatiť dlžnú sumu jednorázovo bez ohrozenia jeho základných existenčných potrieb.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, žalobca mal vo veci iba nepatrný neúspech v časti príslušenstva a to úrokov z omeškania do splatnosti úveru a zmluvných úrokov po splatnosti úveru. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník.

10. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca voči výroku I. v časti, ktorou súd povolil žalovanému splácať dlh v mesačných splátkach po 20 eur a voči zamietavému výroku II.. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že žalobca je povinný prisúdenú sumu zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a aby zamietavej časti žalobe vyhovel.

11. Žalobca považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny. K zamietnutiu zmluvných úrokov po zosplatení úveru poukazuje na zákonnú úpravu ust. § 497, § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, Namieta, že súd nemal dôvod odchyliť sa od ustanovení Obchodného zákonníka § 502 ods. 1, § 503 ods. 3, v ich zmysle povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru a vzhľadom na dispozitívnosť ustanovenia si strany môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky, t.j. dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky, v zmluve o úvere dojednať odchyľne. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku je vrátenie peňažných prostriedkov - nie splatnosť, či už dohodnutá alebo predčasná zo zákona. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak urobil. Ust. § 506 Obchodného zákonníka upravuje špecifický prípad odstúpenia od zmluvy veriteľom, toto odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc (od počiatku). A naďalej trvá právo veriteľa, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, táto povinnosť odstúpením od zmluvy nezanká. Taktiež tým nie je dotknutý nárok veriteľa na zákonný úrok z omeškania. Dohodnutý obchodný

úrok patrí veriteľovi do vrátenia požičaných peňažných prostriedkov, nie do splatnosti úveru. Tvrdenie, že úroky a úroky z omeškania sa vzájomne vylučujú nemá oporu v právnych predpisoch. V zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Úroky z omeškania treba vnímať ako sankciu za omeškanie s plnením celého nároku veriteľa, teda požičanej istiny a aj zmluvných úrokov, nakoľko do omeškania sa dlžník dostane ak neplní riadne a včas. V odvolaní žalobca podporne odkazuje na početné rozhodnutia iných súdov (KS v Žiline, KS v Banskej Bystrici, KS v Nitre, KS v Košiciach, KS v Prešove, KS v Trnave) z ktorých časti cituje a „vyberá“ argumenty na obranu svojho názoru, viaceré pripája v celom ich znení ako prílohu k odvolaniu.

12. Nestotožňuje sa ani s názorom súdu v tom, že žalobcovi by malo byť umožnené prisúdenú sumu zaplatiť postupne v splátkach. Žalobca má za to, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku a bolo by v príkrom rozpore s oprávnenými záujmami žalobcu, ktorý poskytol žalovanému úver a tento ho od začiatku neplatil, aby sa dlh splácal v menších mesačných splátkach, ako bolo dohodnuté v zmluve. Aj v súvislosti so splácaním prisúdenej sumy žalobca poukazuje na odlišné rozhodnutia súdov, ktoré splácanie v splátkach v obdobných prípadoch neumožnili.

13. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

14. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, z dôvodu, že nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti, kde súd žalovanému povolil žalobcovi priznané plnenie zaplatiť v mesačných splátkach po 20 eur podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Potvrdil aj závislý rok o trovách konania. V ostatnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

15. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Žalobca napadol výrok I v časti, v ktorej súd rozhodol o splátkach prisúdeného plnenia.

18. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

19. Lehota na plnenie je tri dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Predĺženie paričnej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku.

20. Súd môže (napr. s poukazom na zlú finančnú situáciu strany sporu) tiež uložiť povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky. Súd musí určiť výšku každej dávky alebo splátky. Poradím splatnosti sa rozumie plynutie paričnej lehoty pre každú jednotlivú dávku či splátku osobitne, ak súd neurčí iné pravidlo. Súd teda môže určiť konkrétny deň každého mesiaca, ktorým je tá konkrétna dávka alebo splátka splatná - vykonateľná. Môže tiež určiť, že omeškaním s plnením čo i len jednej dávky alebo splátky sa stáva splatným celé plnenie.

21. Odvolací súd sám posúdil predpoklady na povolenie plnenia v splátkach. Súd vychádzal pri hodnotení zo štandardných hľadísk, ktoré už v minulosti judikovala prax súdov, ktorá našla odraz v zborníku R V/1968. Súd pri priznaní výhody splátok povinnej strane musí zohľadniť výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného i v konaní prejavenu snahu o plnení záväzku. Z úradného záznamu zo dňa 23.05.2018, spísaného Okresným súdom Revúca, o obsahu telefonického hovoru so

žalovaným, ktorý kontaktoval súd za účelom ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní dňa 24.05.2018, vyplýva, že podľa tvrdenia žalovaného jeho príjem pozostáva len z invalidného dôchodku vo výške 300,- eur, iný príjem nemá. Z toho platí za byt 100,- eur, výživné na plnoletého syna Miroslava Olácha (21.r.), ktorý študuje na vysokej škole 50,- eur, 30,- eur mesačne platí pôžičku, 15-20,- eur sú jeho mesačné výdavky na lieky, 16,90 eur platí za mobil. Ostatné peniaze mu ostávajú na stravu, ošatenie, hygienické potreby. Odhliadnuc od toho, že žalovaný žiadnym spôsobom svoje tvrdenie nepreukázal, pokiaľ by ním tvrdené skutočnosti aj boli pravdivé, povinnosťou súdu je zohľadniť výšku priznaného plnenia a platobnú schopnosť žalovaného, ktorá je veľmi nízka. Od žalobcu nemožno tak spravodlivo požadovať, aby mu priznaný nárok bol plnený po dobu viacej ako 1 a pol roka, čo by znamenalo, že v skutočnosti vymožitelnosť svojho práva ako aj právo vlastníť majetok v zmysle Ústavy SR čl. 20 ods. 1 by bolo porušené. Treba prihliadnuť aj na to, že veriteľ by sa ocitol v podstatne horšom postavení, ako keby mu dlh bol riadne v splátkach splácaný v prípade nezosplatnenia úveru (pri riadnom splácaní úveru by konečná splatnosť úveru bola uplynula 13.03.2019, pri v zmluve dohodnutých splátkach vo výške 24,11 eur mesačne), ak totiž súd priznal po zosplatnení úroky z omeškania len z dospeljej pohľadávky, je o to viacej dôvodné v prípade nepriznania úrokov za dobu po zosplatnení zaviazat' na plnenie bez výhody splátok, prípadne splátky rozpočítat' tak, aby suma bola splatená v primeranej lehote. Zároveň treba zdôrazniť, že žalobca legitímne očakával, že o jeho nároku bude rozhodnuté predvídateľne, spravodlivo tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty (čl. 2 ods. 1 CSP, podľa ktorého ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty). Podľa názoru odvolacieho súdu výhoda splátok v prípade, ak je možnosť splatenia dlhu žalovaným v primeranom čase len iluzórna, tak s prihliadnutím na výšku dlhu ako aj príjem žalovaného, nie je dôvodná a je v rozpore s vyššie citovanými ústavnými právami žalobcu. Odvolací súd preto v tejto časti zmenil rozsudok okresného súdu a určil lehotu na plnenie.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd prihliadol na okolnosti prípadu, výšku priznanej sumy ako aj sociálnu situáciu žalovaného a určil lehotu dlhšiu ako 3 dni. Priznanie dlhšej lehoty je odôvodnené potrebou vyriešenia vzniknutej situácie pre žalovaného, hľadania možnosti vyplatenia dlhu a zaobstarania finančných prostriedkov.

23. Odvolanie smeruje aj proti výroku II., ktorým okresný súd zamietol žalobu vo zvyšnej časti, a to uplatneného zmluvného úroku z nesplateného úveru po splatnosti úveru - zmluvného úroku vo výške 19,90 % ročne z nezaplatenej istiny 349,99 eur od 16.02.2018 do zaplatenia.

24. Odvolací súd preskúmaním rozhodnutia dospel k záveru, že odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k výroku II. je dostačujúce, je náležité odôvodnené, je presvedčivé a dáva odpoveď na všetky otázky, ktoré žalobca opakovane uvádza aj v odvolacom konaní, a preto nebolo dôvodné, aby sa odvolací súd nimi opakovane zaoberal. Rozsudok v tejto časti je vecne správny, výrok II. odvolací súd potvrdil, a to z tých istých dôvodov, ktoré v tejto súvislosti uviedol v odôvodnení rozsudku okresný súd, odvolací súd na tieto dôvody odkazuje.

25. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom okresného súdu, že dohodnuté zmluvné podmienky s poskytnutých peňažných prostriedkov spotrebiteľského úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Tento názor okresného súdu je prijatý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky. Okresný súd v tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 143/98, Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, ktoré je založené na výklade záveru, že je ústavne akceptovateľné, že po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru. Vid' aj závery odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR publikované pod R59/1998, z ktorého taktiež vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania.

26. Pokiaľ odvolateľ odkazuje na rozhodnutie súdov s odlišným názorom (napr. Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/12/2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43 Co/23/2017 a pod.) podľa názoru odvolacieho súdu tento nekorešponduje s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, tak ako to predpokladá Čl. 2 ods. 2 CSP a predovšetkým nezohľadňuje, že v sporoch, kde sa jedná o spotrebiteľa, je potrebné vychádzať z poslednej vety ods. 2 § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Potom

do úvahy v takomto prípade prichádzajú ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

27. Ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, v prípade omeškania dlžníka umožňuje veriteľovi za predpokladu, že dlžník neplnil ani v dodatočnej lehote od zmluvy odstúpiť (hoci ex tunc na rozdiel od § 506 Obchodného zákonníka) a požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania). Ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, veriteľovi umožňuje pohľadávku plnenú v splátkach zosplatiť, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, s tým, že toto ustanovenie nepojednáva o žiadnych ďalších nárokoch veriteľa voči dlžníkovi. Preto aj v tomto prípade prichádza do úvahy aplikácia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nárok veriteľa na úroky z omeškania. Zo žiadneho z cit. ustanovení teda nie je možné vyvodiť v prípade omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu a po následnom odstúpení od zmluvy/zosplatení, oprávnenie veriteľa voči dlžníkovi na zmluvné úroky až do ich faktického zaplatenia. Vychádzajúc z prednosti Občianskeho zákonníka pred ust. § 506 Obchodného zákonníka, ktorá vyplýva z už spomínanej poslednej vety ods. 2 § 52 Občianskeho zákonníka tak treba konštatovať, že v prípade, ak je zmluva o úvere zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, povinnosť platiť úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov aj po splatnosti pohľadávky až do vrátenie poskytnutých prostriedkov zo zákona (Občianskeho zákonníka) nevyplýva. Zároveň však treba konštatovať, že zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka nevyplýva skutočnosť, že by sa veriteľ s dlžníkom na takomto úročení aj po splatnosti nemohli dohodnúť. Ak by tak však urobili, uvedená dohoda má byť (ex offa) podrobená prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok. Zmluvné dojednanie umožňujúce uplatňovať zmluvné úroky popri úrokoch z omeškania po zosplatení úveru až do jeho skutočného zaplatenia by bolo nepochybne v neprospech spotrebiteľa a v rozpore s ustanoveniami smerujúcimi k ochrane spotrebiteľa (hoci úrok nemožno stotožňovať so sankciou za omeškanie dlžníka (keď touto je úrok z omeškania), už len samotná kumulácia úroku z omeškania s úrokom za rovnaké časové obdobie je neprijateľná a takto bola posúdená viacerými súdmi. Takéto správanie dodávateľa nemôže byť podporované a nemôže požívať právnu ochranu. Súdna prax správne dôvodí, že s protiprávnym stavom sa spájajú výlučne úroky z omeškania, ktoré majú sankčný charakter a prípadné dispozitívne dojednania v neprospech spotrebiteľa nie sú v spotrebiteľských vzťahoch prípustné.

28. Jednorázovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorázovo vrátiť sumu požičaných peňažných prostriedkov (§ 563 Občianskeho zákonníka), avšak navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením. S protiprávnym stavom sa spájajú sankcie, pretože spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením zosplatennej sumy. S protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Pokiaľ existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylna od zákona, čo zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prípadne ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády 87/1990 Z. z..

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu strán v spore tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V konaní mali obidve strany približne rovnaký úspech, pričom u oboch ide o úspech nepatrný. Zmena rozhodnutia prijatá odvolacím súdom v prospech žalobcu sa týka iba výroku I. rozsudku, a to časti povolenia splácania priznaného plnenia. Potvrdenie rozhodnutia vo výroku II. odvolacím súdom v prospech žalovaného sa týka iba úroku po splatnosti úveru.

30. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,

- c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).